

הנחיה מס' 2.15 - מדיניות האכיפה בעניין מעסיקים, מסיעים ומלינים של שוהים בלתי חוקיים בישראל	הנחיות פרקליט המדינה
עדכון אחרון: יג סיוון תשע"ט, 16 יוני 2019	23 מאי 2005; 16 מרץ 2006; 17 מרץ 2010; 12 מרץ 2010

2.15 מדיניות האכיפה בעניין מעסיקים, מסיעים ומלינים של שוהים בלתי חוקיים בישראל

מטרת הנחיה זו היא להתוות את מדיניות התביעה בהעמדה לדין וענישה של מעסיקים, מסיעים ומלינים של שוהים בלתי חוקיים.

כללי

1. מדינת ישראל נאלצת להתמודד עם תופעה נרחבת של כניסה ושהייה של תושבים זרים בלא היתר כדין (להלן: שוהים בלתי חוקיים). לנוכחותם של שוהים בלתי חוקיים בתוך המדינה, יש השלכות ביטחוניות, כלכליות וחברתיות. בשנים האחרונות חל גידול במספר השוהים הבלתי חוקיים בתחומי מדינת ישראל וניכרת מעורבותם במעשי טרור, בין במישרין ובין בעקיפין.
2. אחת הדרכים לצמצום ממדי התופעה, היא ביצוע פעולות אכיפה נגד המסייעים לשוהים הבלתי חוקיים – מסיעים, מלינים ומעסיקים, שכן הם מקלים ומאפשרים את הכניסה לישראל שלא כדין והופכים אותה לכדאית. המסייעים פועלים על פי רוב מתוך תמריץ כלכלי, שניתן ורצוי לנסות לפגוע בו באמצעים עונשיים.

המסגרת החוקית

3. סעיפים 12א עד 15ב12 לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952 (להלן: החוק), קובעים בין היתר, עבירות של הלנה והעסקת שוהה בלתי חוקי, הסעת שוהה בלתי חוקי ומתן רשות לתושב זר שאינו רשאי לנהוג ברכב בישראל, לנהוג ברכב הרשום בישראל (להלן: היתר לתושב זר לנהוג).
4. חוק שהייה שלא כדין (איסור סיוע) (תיקוני חקיקה), התשנ"ו-1996, אשר קבע בין היתר תיקונים בחוק הכניסה לישראל, הוסיף לו את העבירות המנויות בפסקה 3 לעיל. עבירות אלה נחקקו במקור כהוראות שעה, על רקע המציאות הביטחונית הקשה באמצע שנות ה-90 והן שונות והוארכו מעת לעת. כיום, סעיפים 12א עד 15ב12 לחוק, כוללים הן הוראות שעה והן הוראות קבע. הוראות השעה שתוקנו במסגרת התיקון האחרון לחוק (תיקון 29)¹, יעמדו בתוקפן עד ליום י"ח בניסן, התשפ"א (31 במרס 2021).

¹ חוק הכניסה לישראל (תיקון מס' 29), התשע"ח - 2018, ס"ח 2697 בעמ' 220.

הנחיה מס' 2.15 - מדיניות האכיפה בעניין מעסיקים, מסיעים ומלינים של שוהים בלתי חוקיים בישראל	הנחיות פרקליט המדינה
עדכון אחרון: יג סיוון תשע"ט, 16 יוני 2019	23 מאי 2005; 16 מרץ 2006; 17 מרץ 2010; 12 מרץ 2010

5. שני התיקונים המשמעותיים האחרונים לחוק - תיקון 26 (משנת 2016),² ותיקון 29 (משנת 2018) (להלן: התיקון האחרון), מבטאים הכרה בכך שהעבירות המנויות בפסקה 3 לעיל, נעברות פעמים רבות באופן שיטתי, ממניעים כלכליים. כדי לנסות ולהילחם בתופעה, החליט המחוקק להחמיר עם המסייעים לשוהים הבלתי חוקיים, הנהנים מפירות העבירה, ועם אלו הפועלים בניגוד לחוק באופן שיטתי, וקבע אמצעים מגוונים שמטרתם לפגוע בתמריץ הכלכלי לביצוע עבירות אלה.

6. **הסעת שוהים בלתי חוקיים** – סימן ג' לחוק עוסק בעבירות של הסעת שוהים בלתי חוקיים. בעבירות הסעה קיים מדרג חומרה: (א) עבירת בסיס של הסעת שוהים בלתי חוקיים (ב) עבירה של הסעה בנסיבות מחמירות, שנועדה לחול על מקרים בהם הנסיבות מלמדות על הסעה בהיקף נרחב (ג) עבירה של ארגון או ניהול שירותי הסעות. סימן ג' לחוק כולל גם עבירה של היתר לתושב זר לנהוג.

בעבירות של הסעה בנסיבות מחמירות וארגון שירותי הסעות, האריך התיקון האחרון לחוק את תקופת הפסילה המקסימלית שניתן לגזור על אדם שהורשע, ונקבעו קנסות חובה מזעריים.

נקבע כי בעבירות ההסעה והיתר לתושב זר לנהוג, בית המשפט רשאי להורות על חילוט הרכב בו נעברה העבירה, ובמקרים בהם לא ניתן להורות על חילוט, בית המשפט רשאי להתחשב בשווי הרכב בבואו לקבוע את גובה הקנס.

כמו כן, נקבע עונש פסילה חובה למי שעבר עבירה חוזרת של הסעת שוהים בלתי חוקיים, או של היתר לתושב זר לנהוג, ונקבע כי במקרים בהם התקבלה תמורה עבור ביצוע העבירה, ככלל, תחולט התמורה או שוויה הכספי.

7. **הלנה והעסקה של שוהים בלתי חוקיים** – סימן ה' לחוק עוסק בעבירות של הלנה והעסקה שלא כדין. גם בעבירות של הלנה והעסקה קיים מדרג חומרה, הכולל עבירת בסיס וחלופה מחמירה, שנקבעה במסגרת תיקון 26 וחלה כאשר הנסיבות מלמדות על היקף נרחב, או על הלנה במטרה להעסיק.

תיקון 26 לחוק הרחיב את ההגדרות של "מלין", "מעסיק" ו"מעביד", כך שנכללים גם מלינים ומעסיקים עקיפים, ונקבעו קנסות חובה מזעריים. כמו כן, הוענקה סמכות לסגור או להגביל את השימוש במקום בו בוצעה העבירה, ולהורות על התליית רישיון או היתר עיסוק. בנוסף, נקבע כי ככלל, תחולט התמורה שהתקבלה, או שוויה הכספי.

² חוק הכניסה לישראל (תיקון מס' 26), התשע"ו 2016, ס"ח 2538 בעמ' 630.

הנחיה מס' 2.15 - מדיניות האכיפה בעניין מעסיקים, מסיעים ומלינים של שוהים בלתי חוקיים בישראל	הנחיות פרקליט המדינה
עדכון אחרון: יג סיוון תשע"ט, 16 יוני 2019	23 מאי 2005; 16 מרץ 2006; 17 מרץ 2010; 12 מרץ 2010

מדיניות העמדה לדין ומעצר / שחרור בתנאים

8. ככלל, בכפוף לקיומה של תשתית ראייתית המקימה סיכוי סביר להרשעה, יוגש כתב אישום נגד החשוד בביצוע עבירה של הסעה, העסקה או הלנה של שוהים בלתי חוקיים.
9. ככל שבוצעה עבירה במסגרת תאגיד, תיבחן אחריותו הפלילית של התאגיד בהתאם להוראות החוק. ככלל, בכפוף לקיומה של תשתית ראייתית המקימה סיכוי סביר להרשעת התאגיד, יוגש כתב אישום אף נגד התאגיד.
10. במקרים בהם בוצעה העבירה בנסיבות המקימות עילת מעצר, תוגש בד בבד עם כתב האישום בקשה למעצרו של הנאשם עד תום ההליכים נגדו, או בקשה להטלת תנאים מגבילים. בין יתר השיקולים, ישקלו בהקשר זה גם היקף העבירה ומידת השיטתיות שבה פעל המבצע, עברו הפלילי של המבצע וחומרת הסיכון הביטחוני שיצרה העבירה.
11. במסגרת גיבוש עמדת התביעה בשאלה האם יש מקום לבקש להורות על תנאים מגבילים, בעבירות של העסקה והלנה, תשקול התביעה גם את השאלה האם יש מקום לבקש צו הגבלת שימוש במקום ו/או התליית רישיון או היתר עיסוק.

חזקת המודעות הקבועה בחוק ומשמעותה

12. סעיף 13ב12 לחוק קובע **חזקת מודעות** :

מי שעשה מעשה כאמור בסעיפים 12א(ג) או (5ג), 12ב2 או 12ב3,³ והוכחה מודעותו לכך שהלן, העובד, הנוסע או הנוהג, לפי העניין, הוא תושב זר, עליו הראיה שהמעשה נעשה באחת מאלה :

- (1) לאחר שבדק שבידי התושב הזר מסמכים, שלפיהם הוא נכנס לישראל כדין ויושב בה כדין, או לעניין עבירה לפי סעיף 12א(5ג) – מסמכים שלפיהם הוא רשאי לנהוג ברכב בישראל ;
- (2) בנסיבות שבהן הוא לא חשד שהתושב הזר נכנס לישראל שלא כדין, שהוא יושב בה שלא כדין, או לעניין עבירה לפי סעיף 12א(5ג) –

³12א(ג) - הסעה / הסעה בנסיבות מחמירות.

12א(5ג) - מרשה לתושב זר שאינו רשאי לנהוג בישראל לנהוג ברכב הרשום בישראל.

12ב(2) - מלין שוהה בלתי חוקי/ מעסיק תושב זר שאינו רשאי לעבוד בישראל.

12ב3 - מלין שוהה בלתי חוקי בנסיבות מחמירות/ מעסיק תושב זר שאינו רשאי לעבוד בישראל בנסיבות מחמירות.

הנחיה מס' 2.15 - מדיניות האכיפה בעניין מעסיקים, מסיעים ומלינים של שוהים בלתי חוקיים בישראל	הנחיות פרקליט המדינה
עדכון אחרון: יג סיוון תשע"ט, 16 יוני 2019	23 מאי 2005; 16 מרץ 2006; 17 מרץ 2010; 12 מרץ 2010

בנסיבות שבהן הוא לא חשד שהתושב הזר אינו רשאי לנהוג ברכב בישראל.

13. אלמלא החזקה, על מנת שנאשם בעבירות המפורטות לעיל יורשע במיוחס לו, היה על התביעה להוכיח על פי לשון החוק את מודעותו לשני רכיבים:
- (1) האדם שהנאשם הסיע/ הליך/ העסיק/ התיר לו לנהוג, הוא "תושב זר".
- (2) אותו אדם הוא שוהה בלתי חוקי / אינו רשאי לעבוד בישראל / אינו רשאי לנהוג ברכב בישראל (בהתאם לעבירה המיוחסת).
14. חזקת המודעות הקבועה בסעיף 13ב12 לחוק, מתייחסת לרכיב השני לעיל, וקובעת שכדי להרשיע נאשם באחת העבירות המנויות בסעיף 13ב12, על התביעה להוכיח את מודעותו לרכיב הראשון - להיות השוהה הבלתי חוקי "תושב זר". מרגע שהתביעה הוכיחה מודעות כאמור, מועבר הנטל אל הנאשם להוכיח שבדק מסמכים שלפיהם פעולת התושב הזר היא כדן, או שבנסיבות העניין לא חשד שמדובר בפעולה שאינה כדן.
15. יודגש, כי התביעה רשאית לעשות שימוש בדוקטרינת "עצימת העיניים" חלף הוכחת המודעות לכך שמדובר ב"תושב זר", כשם שהיא רשאית לעשות זאת בכל מקום אחר בו היא נדרשת להוכיח מודעות.⁴
16. **צמצום החזקה בעבירות של הסעה:** סעיף 12א(ד)(3) לחוק, מצמצם את החזקה לגבי מסיע, ומגביל אותה למקרים בהם ההסעה בוצעה כולה או חלקה באזור "קו התפר", המוגדר באמצעות מפה המצויה בתוספת לחוק שהייה שלא כדן (איסור סיוע) (תיקוני חקיקה), התשנ"ו-1996⁵ (להלן: המפה) ואך ורק בהתקיים אחד מאלה:
- א. הסעה ברכב של שלושה תושבים זרים או יותר השוהים בישראל שלא כדן, שאינם בני משפחתו של המסיע (כהגדרתם בחוק הכניסה לישראל).
- ב. המסיע קיבל, או שהיה צפוי לקבל, תשלום בעד הנסיעה.
17. בעבירה של הסעה שלא באזור המוגדר במפה, כמו גם בעבירה של הסעה באזור המוגדר במפה, שבה לא התקיים אף אחד משני התנאים לעיל, החזקה אינה חלה. משמע, על התביעה להוכיח את מודעותו של המסיע לשני הרכיבים כמפורט לעיל בסעיף 13.

⁴ סעיף 20(ג)(1) בחוק העונשין, התשל"ז-1977, ראו גם רע"פ 10556/03 דוד סעדיה נ' מדינת ישראל (19.12.04) בפסקה 7 ורע"פ 3741/03 נאבולסי נ' מדינת ישראל (11.5.03).

⁵ מצ"ב כנספח 1 להנחיה זו.

הנחיה מס' 2.15 - מדיניות האכיפה בעניין מעסיקים, מסיעים ומלינים של שוהים בלתי חוקיים בישראל	הנחיות פרקליט המדינה
עדכון אחרון: יג סיוון תשע"ט, 16 יוני 2019	23 מאי 2005; 16 מרץ 2006; 17 מרץ 2010; 12 מרץ 2010

הענישה

א. כללי

18. פסק הדין בעניין **ח'טיב**⁶ שניתן בשנת 2001, עסק בסוגיית רמת הענישה הראויה בעניינם של מסיעים, מלינים ומעסיקים של שוהים בלתי חוקיים בישראל. בית המשפט העליון נקט בגישה מחמירה, שהנחתה את רשויות האכיפה לעתור, ואת הערכאות הנמוכות להטיל ככלל עונשי מאסר בפועל בעבירות אלה.

19. פסק הדין בעניין **אבו סאלם**⁷ שניתן בשנת 2006, עסק ביישום הלכת ח'טיב. בית המשפט העליון קבע, כי טרם בשלה העת לשינוי מדיניות הענישה המחמירה בעבירות לפי חוק הכניסה לישראל, שכן מעשי הטרור עדיין מכים במדינה ושיקולי ההרתעה הם עדיין שיקולים ממעלה עליונה בהקשר זה. לצד זאת הבהיר בית המשפט העליון, כי יישומה של מדיניות הענישה המחמירה ייעשה בכל מקרה לגופו.

20. תיקונים 26 ו-29 לחוק, מהשנים 2016 ו-2018 בהתאמה, מבטאים כאמור מגמה כללית של החמרה, שבאה לידי ביטוי בענישה מחמירה ובהרחבת אמצעי האכיפה - בקנסות חובה מזעריות ובהוספת אמצעים שניתן לנקוט על מנת להרתיע מפני ביצוע עבירות, במטרה לפגוע בתמריץ הכלכלי של מבצעי העבירות. מגמה זו היא פועל יוצא של המצב הביטחוני, ונובעת מהצורך לנסות ולהגן על שלום הציבור ובטחונו.

ב. העמדה העונשית

21. בגיבוש העמדה העונשית יש לקחת בחשבון את הסכנה הפוטנציאלית העצומה הנלווית לביצוען של עבירות הסעה, הלנה והעסקה, ואת הצורך למקד את מאמצי האכיפה במסייעים לשוהים הבלתי חוקיים.⁸

22. מתחם העונש ההולם:

מאסר – ככלל, מתחם העונש ההולם לו תעתור התביעה, בעבירות הסעה, הלנה והעסקה, יחל מעונש מאסר ולו בדרך של עבודות שירות.

⁶ רע"פ 5198/01 טלעת ח'טיב נ' מדינת ישראל (18.1.01).

⁷ רע"פ 3674/04 אבו סאלם נ' מדינת ישראל (12.2.06). פסקי דין מאוחרים של בית המשפט העליון ניתנו ברוח הלכות ח'טיב ואבו סאלם ואזכרו אותן. בין היתר ע"פ 617/15 רשק מונתסר נ' מדינת ישראל (2.4.15), רע"פ 2210/11 באזין נ' מדינת ישראל (24.3.11).

⁸ רע"פ 3173/09 מוחמד פראגין נ' מדינת ישראל (5.5.09), ע"פ 617/15 רשק מונתסר נ' מדינת ישראל (2.4.15).

הנחיה מס' 2.15 - מדיניות האכיפה בעניין מעסיקים, מסיעים ומלינים של שוהים בלתי חוקיים בישראל	הנחיות פרקליט המדינה
עדכון אחרון: יג סיוון תשע"ט, 16 יוני 2019	23 מאי 2005; 16 מרץ 2006; 17 מרץ 2010; 12 מרץ 2010

23. **קנס:** ככלל במקום בו נקבע קנס חובה מזערי, התביעה תבקש להשית על נאשם/תאגיד שהורשע, גם קנס שגובהו לא יפחת מגובה קנס החובה המזערי הקבוע בחוק. יודגש, כי בכל מקום בחוק בו נקבע קנס חובה מזערי, נקבע קנס חובה מזערי גבוה יותר לתאגיד.

מצא הגורם הממונה בתביעה כי יש מקום לבקש קנס הנמוך מקנס החובה המזערי הקבוע בחוק, יפרט את טעמיו בתרשומת בתיק, ויביאם בפני בית המשפט.

24. **עונשים נלווים:** במסגרת גיבוש עמדתה, תשקול התביעה האם יש מקום לבקש להטיל סנקציות ואמצעים נוספים הקיימים בחוק, בנוסף לכל עונש אחר, ובשים לב לעבירה שנעברה ולנסיבותיה:

24.1 בעבירות הלנה והעסקה תשקול התביעה בין היתר, האם יש מקום לבקש צו התליית רישיון עסק או צו להתליית היתר עיסוק.

24.2 בעבירות הקשורות בשימוש ברכב (עבירות הסעה, ארגון שירותי הסעה והיתר לתושב זר לנהוג), תשקול התביעה בין היתר, האם יש מקום לבקש צו איסור שימוש ברכב, חילוט הרכב, פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה.

25. **עונשי חובה:** יש לשים לב לכך שהחוק קובע עונש פסילה חובה במקרים מסוימים של עבירה חוזרת - כאשר הורשע אדם בעבירה של הסעה / הסעה בנסיבות מחמירות / היתר לתושב זר לנהוג, ובתוך שלוש שנים **ממועד הרשעתו** שב והורשע באחת העבירות כאמור (סעיף 12א(2ד)(2) לחוק).

26. **חילוט:** עוד נקבע, כי בעבירות הסעה, העסקה והלנה, תחולט התמורה שהתקבלה או שוויה הכספי (סעיף 12ב15 לחוק). לפיכך, ככלל, תבקש התביעה לחלט את התמורה כאמור.

ג. שיקולי ענישה הנוגעים לנסיבות ביצוע העבירה

27. עקרון היסוד בהקשר זה בוטא על ידי בית המשפט העליון בהלכת **אבו סאלם**:⁹

"...ככל שמעשהו של נאשם מקרב עצמו לליבתה של ההלכה - לסיכון ביטחון הציבור - כן נחמיר עם העברייין וניטה ליישם את מדיניות הענישה בחומרתה, וככל שמעשהו של הנאשם ירחק וילך מן הליבה, כן יקטן כוח המשיכה של מדיניות הענישה ויתחזק ממילא משקלם של טעמי הזכות" (בפסקה 14).

⁹ ראה הערה 7 לעיל.

הנחיה מס' 2.15 - מדיניות האכיפה בעניין מעסיקים, מסיעים ומלינים של שוהים בלתי חוקיים בישראל	הנחיות פרקליט המדינה
עדכון אחרון: יג סיוון תשע"ט, 16 יוני 2019	23 מאי 2005; 16 מרץ 2006; 17 מרץ 2010; 12 מרץ 2010

כידוע, הענישה היא לעולם אינדיבידואלית, אך המגמה הכללית צריכה להלום את עיקרון היסוד האמור.

28. להלן תוצג רשימת שיקולים, הנוגעים ל**נסיבות ביצוע העבירה**, שיש להביא בחשבון לעניין העונש, כחלק מהשיקולים המפורטים בסעיף 40ט לחוק העונשין, התשל"ז-1977. הרשימה שתובא להלן אינה רשימה סגורה:

28.1 **פעולה עסקית ענפה מול פעולה פרטית אקראית:** ככלל, ככל שהיקף הפעולה היה משמעותי והרווח גדול, יש לתת לדבר משקל בגיבוש העמדה העונשית.

28.2 **מידת ההיכרות בין הנאשם לבין השוהה הבלתי חוקי:** הסעה / היתר לנהוג / הלנה / העסקה – של שוהה בלתי חוקי שאינו מוכר לנאשם, הינה ככלל חמורה יותר מהסעה / היתר לנהוג / הלנה / העסקה – של שוהה בלתי חוקי המוכר לנאשם, וזאת כאשר נראה כי נסיבות ההכרות מלמדות לכאורה, כי הנאשם סבר שלא נשקפת מהשוהה הלא חוקי סכנה.

28.3 **פעולה קצרת מועד מול פעולה מתמשכת:** יש לקחת בחשבון את פרק הזמן בו נמשכה העבירה. ככלל, ככל שמדובר בפעולה מתמשכת, הסיכון שיצר הנאשם משמעותי יותר.

29. **לעניין מסיעים, יש לשקול, בנוסף לשיקולים לעיל, גם את השיקולים הבאים:**

29.1 **מקום וכיוון הנסיעה:** ממסלול הנסיעה ניתן פעמים רבות ללמוד על מידת הסיכון הפוטנציאלי שיצר מעשה העבירה לציבור. לדוגמה, מי שהסיע שוהה בלתי חוקי לתוך תחומי ישראל, לא יצר סיכון דומה למי שהסיע בכיוון ההפוך - החוצה מישראל, ומי שהסיע למקום הסמוך למחסום לא יצר סיכון דומה למי שהסיע שוהה בלתי חוקי למרכז הארץ.

29.2 **קבלת תמורה עבור ההסעה:** קבלת תמורה עבור הסעת שוהה בלתי חוקי מהוה נסיבה לחומרה, שכן הרווח הכלכלי מגדיל את המוטיבציה להסיע וכפועל יוצא מגדיל את הסיכון הביטחוני.

29.3 **נהג מונית לעומת נהג פרטי:** נראה כי **מוקד סכנה משמעותי** מצוי בהסעה של שוהים בלתי חוקיים באמצעות נהג מונית.¹⁰ נהג מונית ככלל אינו מכיר את נוסעיו, הוא מסיע אנשים רבים ומתפרנס מהסעות, לכן קיים אצלו פיתוי כלכלי אינהרנטי להסיע את כל מי שמבקש את שירותיו.

¹⁰ כאשר נהג מונית מסיע שוהים בלתי חוקיים, מידת הנזק ופוטנציאל הנזק גדולים יותר, ועל כן נתון זה מהוה נסיבה לחומרה הקשורה בביצוע העבירה (לפי סעיפים 40ט(א)(3) ו-40ט(א)(4) לחוק העונשין). יש לשים לב לכך שלעובדה שהמסיע הוא נהג מונית, עשויה להיות משמעות לקביעת העונש בתוך המתחם, בשל שיקולי הרתעת היחיד והרבים לפי סעיפים 140 ו-140 לחוק העונשין.

<p>הנחיה מס' 2.15 - מדיניות האכיפה בעניין מעסיקים, מסיעים ומלינים של שוהים בלתי חוקיים בישראל</p>	<p>הנחיות פרקליט המדינה</p>
<p>עדכון אחרון: יג סיוון תשע"ט, 16 יוני 2019</p>	<p>23 מאי 2005 ; 16 מרץ 2006 ; 17 מרץ 2010 ; 12 מרץ 2010</p>

יודגש, כי הכלל הוא שנהג מונית מחויב בהסעת נוסעים. עם זאת, רשאי הנהג על פי סעיף 12א(ד)(2) לחוק לדרוש מנוסע להציג לו מסמכים שלפיהם הוא נכנס לישראל כדין ויושב בה כדין, ותהא זו סיבה סבירה לסרב להסיע נוסע או מטענו בהתאם להוראות לפי פקודת התעבורה, אם הנוסע לא הציג מסמכים כאמור.

<p>הנחיה מס' 2.15 - מדיניות האכיפה בעניין מעסיקים, מסיעים ומלינים של שוהים בלתי חוקיים בישראל</p>	<p>הנחיות פרקליט המדינה</p>
<p>עדכון אחרון: יג סיוון תשע"ט, 16 יוני 2019</p>	<p>23 מאי 2005; 16 מרץ 2006; 17 מרץ 2010; 12 מרץ 2010</p>

נספח 1:

